

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi leimaverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan leimaverolakiin otettavaksi ennakkotietomenettelyä koskevat säännökset. Ennakkotiedon antaisi verotuslaissa tarkoitettu keskusverolautakunta.

Lisäksi ehdotetaan saamistodisteiden leimaverotusta koskeviin säännöksiin tehtäviksi luot-

tolaitoksia koskevan lainsäädännön sekä opintotukilainsäädännön muuttumisesta johtuvat muutokset.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Ennakkotieto leimaverovelvollisuudesta

Leimaveroa on suoritettava kiinteistön luovutuksesta, kaupungissa olevaa vuokratonttia ja sillä olevia rakennuksia koskevasta luovutuskirjasta sekä arvopapereiden siirroista, jotka tapahtuvat arvopaperipörssin tai OTC-menettelyn ulkopuolella. Velkakirjoja ja muita saamistodisteita annettaessa ja niistä maksua haettaessa on myös suoritettava leimaveroa. Ainoastaan eräistä laissa mainituista toimituskirjoista peritään enää leimaveron. Muista toimituskirjoista on vuoden 1994 alusta ryhdytty perimään valtion maksuperustelain (150/92) nojalla annettujen ministeriön päätösten mukaisia maksuja.

Lainhuutoleimaveron ja kaupungissa olevan vuokratontin ja sillä olevien rakennusten siirrosta suoritettavan leimaveron määrää viranomainen. Arvopapereiden siirtoleimaverotus ja luotonantoleimaverotus sen sijaan ovat itseverotusta. Kiinnitystä tai maksua haettaessa suoritettavan leimaveron määrää viranomainen. Leimaveron maksetaan rahana rahalaitokseen, ja veron suorittamisen todentava maksukuitti

kiinnitetään asiakirjaan. Vuoden 1994 alusta leimamerkkejä ei enää käytetä.

Lainhuutoa haettaessa leimaverovelvollinen on lainhuudon hakija, joka on velvollinen suorittamaan leimaveron myös aikaisemmista saannoista. Arvopapereiden vaihdannassa sen sijaan siirtoleimaverovelvollisuus on järjestetty vastuusäännöksiin siten, että useat ovat vastuussa leimaveron suorittamisesta, mutta velvollisuutta ei ole määritetty.

Leimaverolaki (662/43) on vuodelta 1943. Sen veronalaisuutta koskevat säännökset perustuvat vain muutamiin yleissäännöksiin. Kun sekä luottomarkkinat että arvopaperivaihdanta ovat muuttuneet ja markkinoille on tullut uusia vaihdannan välineitä, leimaverolain soveltamisessa on syntynyt tulkintaongelmia. Lakiin on vuosien kuluessa lisätty uusia verovapautta koskevia säännöksiä, mikä on myös aiheuttanut uusia soveltamisongelmia.

Leimaverolaissa ei ole säännöstä mahdollisuudesta saada ennakkotieto. Ennakkotietomahdollisuuden puuttumiseen on eri yhteyksissä kiinnitetty huomiota. Leimaverotuksen uudistamistoimikunta ehdotti mietinnössään (komiteamietintö 1971: B 58), että lakiin tulisi ottaa säännös mahdollisuudesta saada ennak-

kotieto. Varainsiirtoverotustyöryhmä katsoi muistiossaan (1990: VM 13), että leimaverotuksessa pitäisi olla mahdollisuus saada ennakkotieto. Verotuksen oikeussuojatoimikunnan (komiteamietintö 1992:7) mietintöön sisältyy ehdotus säännökseksi ennakkotiedosta. Kaikissa selvityksissä on ehdotettu, että ennakkotiedon antaisi keskusverolautakunta. Hyväksyessään hallituksen esityksen laiksi leimaverolain muuttamisesta (HE 30/1993 vp) eduskunta edellytti hallituksen pikaisesti selvittävän, voidaanko nykyisin tuloverotuksessa käytössä oleva ennakkotietomenettely ulottaa myös leimaverotukseen.

Verotuslain 69 §:n (527/75) mukaan verohallituksen yhteydessä oleva keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan verovelvolliselle tai ennakon pidättämiseen velvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa valtionverosta tai kunnallisverosta tai enakkoperinnästä ennakkotiedon. Ennakkotietoa on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai enakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu.

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehiin valtionneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Tarkemmat säännökset keskusverolautakunnan tehtävistä on keskusverolautakunnasta annetussa asetuksessa (448/59).

Leimaverotuksessa on usein merkittävät veroseuraamukset, joten mahdollisuus saada sitova ennakkotieto leimaverovelvollisuudesta on verovelvolliselle tärkeää. Varainsiirtoihin kohdistuvassa leimaverotuksessa on usein kysymys tilanteista, joihin kohdistuu myös tuloverotus. Arvopapereiden siirtoleimaverotusta ja luotonantoleimaverotusta sovelletaan toimintaan, joka tapahtuu liiketaloudellisin perustein ja joka kohdistuu laajaan kohderyhmään kilpailutilanteissa. Ennakkotiedon antavan viranomaisen tulisi olla keskusverolautakunta.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan leimaverolakiin lisättäväksi uusi 91 §, jonka mukaan keskusverolautakunta antaisi hakemuksesta ennakkotiedon leimaveron suorittamisvelvollisuudesta. Ennakkotietoa olisi sitovana noudatetta-

va verovelvollisen sitä vaatiessa siltä ajalta, joksi se on annettu. Ennakkotietoa voisi pyytää verovelvollinen, vastuuvollinen tai myös omaisuuden luovuttaja. Lainhuutoleimaverovelvollisuus saattaa kiinnostaa myös kiinteistön myyntiä suunnittelevaa. Vaikka saamistodisteiden leimaverotuksessa veron maksaa luoton-saaja, pankki tai rahalaitos on siitä vastuussa, joten myös näillä tulisi olla oikeus hakea ennakkotietoa. Ennakkotietopäätökseen haettaisiin muutosta siten kuin keskusverolautakunnan tuloverotusta koskeviin ennakkotietopäätöksiin.

1.2. Luottolaitostoimintaa koskeva lainsäädäntö

Leimaverolain 47 §:n mukaan velkakirjasta ja shekkitili- tai muusta lainasopimuksesta on suoritettava leimaveroa, kun se annetaan talletuspankille, rahoitustoimintalaissa tarkoitettulle luottolaitokselle, muulle säännöksessä erikseen mainitulle yhteisölle tai muulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kassalle. Leimaverolain 51 §:ssä säädetään saamistodistetta annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettava leimaverosta vapaista saamistodisteista. Pykälä sisältää viittauksia talletuspankkiin ja rahoitustoimintalaissa tarkoitettuun luottolaitokseen sekä talletuspankkien toiminnasta annetun lain 48 §:ssä tarkoitettuun vakuusrahastoon. Leimaverolain 15 §:ssä on vekselistä suoritettavasta leimaverosta vapautettu talletuspankkien, rahoitustoimintalaissa tarkoitettujen luottolaitosten, arvopaperinvälitysliikkeiden, vakuutuslaitosten ja ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden toistensa maksettavaksi asettamat vekselit.

Talletuspankkien toiminnasta annettu laki ja rahoitustoimintalaki on korvattu kuluvan vuoden alussa voimaan tulleella lailla luottolaitostoiminnasta (1607/93). Uutta lakia sovelletaan yhteisöihin, joihin on aiemmin sovellettu talletuspankkien toiminnasta annettua lakia tai rahoitustoimintalakia. Uuden lainsäädännön johdosta leimaverolain 15, 47 ja 51 §:n säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että niissä mainitaan talletuspankkien ja rahoitustoimintalaissa tarkoitettujen luottolaitosten sijasta luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu luottolaitos. Lisäksi ehdotetaan, että 51 §:ään sisältyvät viittaukset talletuspankkien toiminnasta annetun lain 48 §:ssä tarkoitettuun vakuusrahastoon, Osuuspankkien Kes-

kuspankki Oy:öön ja Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankkiin muutetaan uuden lainsäädännön mukaisiksi.

1.3. Opintotukilainat

Leimaverolain 51 §:n mukaan muun muassa opintotukilaisissa (28/72) ja korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitettuja lainoja koskevat velkakirjat ovat vapaita saamistodistetta annettaessa ja kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta. Mainitut lait sekä opintotuen hallinnosta annettu laki (113/92) on korvattu opintotukilailalla (65/94), jäljempänä uusi opintotukilaki, joka tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1994. Opintotuen osalta uutta opintotukilakia sovelletaan myönnettäessä opintotukea korkeakouluopiskelijalle 1 päivän kesäkuuta ja muun oppilaitoksen opiskelijalle 1 päivän heinäkuuta 1994 jälkeiselle ajalle.

Uudistuksen yhteydessä opintotuen myöntämisedellytykset ovat muuttuneet lähinnä siten, että tuen taloudellinen tarveharkinta on vanhempien taloudelliseen asemaan perustuvalta osalta jonkin verran lieventynyt. Muille kuin korkeakouluopiskelijoille myönnettävään tukeen ei enää vaikuta vanhempien taloudellinen asema, jos opiskelija on täyttänyt 20 vuotta. Nuoremmille opiskelijoille myönnettävään tukeen vaikuttavat vain vanhempien tulot mutta ei enää varallisuus. Korkeakouluopiskelijoiden opintotuen myöntämisedellytykset säilyvät ennallaan. Opintotuen soveltamisala ja tuen saajamäärä säilyvät suunnilleen nykyistä vastaavana. Lainajärjestelmän uudistuksen vuoksi lainojen kysynnän on kuitenkin arvioitu olennaisesti vähentyvän.

Myös uuden opintotukijärjestelmän mukaiset opintolainavelkakirjat ehdotetaan vapautettaviksi leimaverosta. Voimassa olevia säännöksiä sovellettaisiin nykyisen opintolainajärjestelmän mukaisia lainoja koskeviin opintolainavelkakirjoihin, vaikka lainat nostettaisiin lainmuutoksen jälkeen.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ennakkotietoasioissa peritään valtion maksuperustelain nojalla annetun valtiovarainministeriön päätöksen mukaiset, asian käsittelystä aiheutuvien kustannusten mukaiset maksut. Mahdollisuus saada ennakkotieto vähentää tarpeettomia valituksia ja näistä valtiolle aiheutuvia kuluja.

Opintotukiuudistuksen yhteydessä uusien opintolainojen kokonaiskysynnän on arvioitu alenevan aiemmasta noin 1 500 miljoonasta markasta alle 500 miljoonaan markkaan. Opintolainavelkakirjoista suoritettavan leimaveron määrä olisi enintään noin 7 miljoonaa markkaa.

Luottolaitostoimintaa koskevasta lainsäädännöstä johtuvat muutokset eivät merkitse muutosta leimaveron tuottoon tai veropohjaan.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Jos uudessa opintotukilaisissa tarkoitettua lainaa koskevasta velkakirjasta on ennen tämän lain voimaantuloa maksettu leimaveron, se palautettaisiin lainansaajalle lääninverovirastolle tehdystä hakemuksesta. Opintovuodeksi 1993 — 1994 myönnettyjä lainoja koskeviin velkakirjoihin sovellettaisiin kuitenkin edelleen ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 15 §, 47 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 13 luvun otsikko, sellaisina kuin niistä ovat 15 § 13 päivänä marraskuuta 1992 annetussa laissa (1033/92), 47 §:n 1 momentti 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1555/91) ja 51 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa (555/92), ja
lisätään lakiin siitä 15 päivänä elokuuta 1980 annetulla lailla (608/80) kumotun 91 §:n tilalle uusi 91 §, joka samalla siirretään 13 lukuun, seuraavasti:

15 §

Edellä 14 §:ssä säädetystä leimaverosta ovat vapaat:

- 1) asiakirja, joka on laadittu kuoletetun asiakirjan sijaan, jos tämä todistettavasti on ollut säädetyllä leimalla varustettu;
- 2) asiakirjan kaksoiskappale;
- 3) ilmoitus avustuskassarekisteriin;
- 4) vekseli, joka on Suomen ulkopuolella maksettava, asianmukaisesti leimalla varustetun vekselin kaksoiskappale ja rahalaitoksen asettama maksujen välitykseen tarkoitettu oma vekseli; sekä
- 5) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitettujen luottolaitosten, arvopaperinvälitysliikkeiden, vakuutuslaitosten ja ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden toistensa maksettaviksi asettamat vekselit.

47 §

Velkakirja ja shekkitili- tai muu lainasopimus on, kun se annetaan valtiokonttorille, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettulle luottolaitokselle, vakuutuslaitokselle, eläkelaitokselle, arvopaperinvälitysliikkeelle, ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille tai muulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kassalle, leimattava, mikäli siitä ei ole aikaisemmin kiinnitystä tai maksua haettaessa suoritettu niin paljon leimaveroa kuin jäljempänä säädetään, pääoman suuruuden mukaan kultakin täydeltä markalta seuraavin määrin:

enintään 9 kuukauden ajaksi tehty, 1,5 prosenttia vuodessa;

yli 9 kuukauden ajaksi tehty taikka vaadittaessa tai irtisanomisen jälkeen maksettava, 1,5 prosenttia.

51 §

Saamistodisteita annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta vapaa on saamistodiste, jota vastaan valtion varoista tai rahastoista annetaan laina taikka joka kunnalle, kunnalliselle rahastolle, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettulle luottolaitokselle tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille annetaan lainasta, joka on myönnetty valtion varoista tai rahastoista saaduista varoista. Leimaverosta on vapaa myös sellaista lainaa koskeva saamistodiste, jonka luottolaitostoiminnasta annetun lain 55 §:ssä tarkoitettu vakuusrahasto antaa vakuusrahastoon kuuluvalla pankilla tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorille taikka jonka pankki tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori antaa vakuusrahastolle tai osuuspankki osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille tai säästöpankki säästöpankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille. Niin ikään ovat leimaverosta vapaat saamistodisteet, jotka koskevat kansaneläkelaitoksen varoista asunnonrakennustointa varten myönnettyjä lainoja, maaseutuelinkeinolain (1295/90) mukaan myönnettyjä lainoja, opintotukilaissa (65/94) tarkoitettuja lainoja taikka Kera Oy:n varoista myönnettyjä lainoja.

13 luku

Ennakkotieto, muutoksenhaku ja leimaveron takaisinmaksu

91 §

Verotuslain 69 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa leimaveroa, jos se katsotaan hakijalle

erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saada asia ratkaistuksi.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on verovelvollisen tai vastuuvollisen vaatimuksesta noudatettava sitovana siltä ajalta, joksi se on annettu. Muutoksen-

hausta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotuslain 99 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1994.

Leimavero, joka ennen tämän lain voimaantuloa on maksettu opintotukilaisissa (65/94) tarkoitettua opintolainaa koskevasta saamistodisteesta, palautetaan lainansaajalle lääninverovirastolle tehdystä hakemuksesta. Opintovuodeksi 1993—1994 myönnettyjä lainoja koskeviin velkakirjoihin sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ilkka Kanerva*

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 15 §, 47 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 13 luvun otsikko, sellaisina kuin niistä ovat 15 § 13 päivänä marraskuuta 1992 annetussa laissa (1033/92), 47 §:n 1 momentti 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1555/91) ja 51 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa (555/92), ja lisätään lakiin siitä 15 päivänä elokuuta 1980 annetulla lailla (608/80) kumotun 91 §:n tilalle uusi 91 §, joka samalla siirretään 13 lukuun, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

15 §

Edellä 14 §:ssä säädetystä leimaverosta ovat vapaat:

asiakirja, joka on laadittu kuoletetun asiakirjan sijaan, jos tämä todistettavasti on ollut säädetyllä leimalla varustettu;

asiakirjan kaksoiskappale;

ilmoitus avustuskassarekisteriin; *sekä*

vekseli, joka on Suomen ulkopuolella maksettava, asianmukaisesti leimalla varustetun vekselin kaksoiskappale ja rahalaitoksen asettama maksujen välitykseen tarkoitettu oma vekseli; samoin kuin

talletuspankkien, rahoitustoimintalaissa (1544/91) tarkoitettujen luottolaitosten, arvopaperinvälitysliikkeiden, vakuutuslaitosten ja ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden toistensa maksettaviksi asettamat vekselit.

47 §

Velkakirja ja shekkitili- tai muu lainasopimus on, kun se annetaan valtiokonttorille, talletuspankille, rahoitustoimintalaissa tarkoitettulle luottolaitokselle, vakuutuslaitokselle, eläkelaitokselle, arvopaperinvälitysliikkeelle, ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille tai muulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kassalle, leimattava, mikäli siitä ei ole aikaisemmin kiinnitystä tai maksua haettaessa suoritettu niin paljon leimaveroa kuin jäljempänä säädetään, pääoman suuruuden mukaan kultakin täydeltä markalta seuraavin määrin:

Ehdotus

15 §

Edellä 14 §:ssä säädetystä leimaverosta ovat vapaat:

1) asiakirja, joka on laadittu kuoletetun asiakirjan sijaan, jos tämä todistettavasti on ollut säädetyllä leimalla varustettu;

2) asiakirjan kaksoiskappale;

3) ilmoitus avustuskassarekisteriin;

4) vekseli, joka on Suomen ulkopuolella maksettava, asianmukaisesti leimalla varustetun vekselin kaksoiskappale ja rahalaitoksen asettama maksujen välitykseen tarkoitettu oma vekseli; *sekä*

5) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitettujen luottolaitosten, arvopaperinvälitysliikkeiden, vakuutuslaitosten ja ulkomaisten luottolaitosten Suomessa olevien sivukonttoreiden toistensa maksettaviksi asettamat vekselit.

47 §

Velkakirja ja shekkitili- tai muu lainasopimus on, kun se annetaan valtiokonttorille, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettulle luottolaitokselle, vakuutuslaitokselle, eläkelaitokselle, arvopaperinvälitysliikkeelle, ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille tai muulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kassalle, leimattava, mikäli siitä ei ole aikaisemmin kiinnitystä tai maksua haettaessa suoritettu niin paljon leimaveroa kuin jäljempänä säädetään, pääoman suuruuden mukaan kultakin täydeltä markalta seuraavin määrin:

Voimassa oleva laki

enintään 9 kuukauden ajaksi tehty, 1,5 prosenttia vuodessa;

yli 9 kuukauden ajaksi tehty taikka vaadittaessa tai irtisanomisen jälkeen maksettava 1,5 prosenttia.

51 §

Saamistodisteita annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta vapaa on saamistodiste, jota vastaan valtion varoista tai rahastoista annetaan laina taikka joka kunnalle, kunnalliselle rahastolle, *talletuspankille*, rahoitustoimintalaissa tarkoitettulle luottolaitokselle tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille annetaan lainasta, joka on myönnetty valtion varoista tai rahastoista saaduista varoista. Myös sellaista lainaa koskeva saamistodiste on leimaverosta vapaa, jonka talletuspankkien toiminnasta annetun lain (1268/90) 48 §:ssä tarkoitettu vakuusrahasto antaa vakuusrahastoon kuuluvalle pankille tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorille taikka jonka pankki tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori antaa vakuusrahastolleen tai osuuspankki Osuuspankkien Keskuspankki Oy:lle tai säästöpankki Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankille. Niin ikään ovat leimaverosta vapaat saamistodisteet, jotka koskevat kansaneläkelaitoksen varoista asunnonrakennustoimintaa varten myönnettyjä lainoja, maaseutuelinkeinolain (1295/90) mukaan myönnettyjä lainoja, opintotukilaissa (28/72) tai korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annettussa laissa (111/92) tarkoitettuja lainoja taikka Kera Oy:n varoista myönnettyjä lainoja.

13 luku

Muutoksenhaku ja leimaveron takaisinmaksu*Ehdotus*

enintään 9 kuukauden ajaksi tehty, 1,5 prosenttia vuodessa;

yli 9 kuukauden ajaksi tehty taikka vaadittaessa tai irtisanomisen jälkeen maksettava, 1,5 prosenttia.

51 §

Saamistodisteita annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta vapaa on saamistodiste, jota vastaan valtion varoista tai rahastoista annetaan laina taikka joka kunnalle, kunnalliselle rahastolle, *luottolaitoiminnasta annettussa laissa* tarkoitettulle luottolaitokselle tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille annetaan lainasta, joka on myönnetty valtion varoista tai rahastoista saaduista varoista. Leimaverosta on vapaa myös sellaista lainaa koskeva saamistodiste, jonka *luottolaitostoiminnasta annetun lain 55 §:ssä tarkoitettu vakuusrahasto antaa vakuusrahastoon kuuluvalle pankille tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorille taikka jonka pankki tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori antaa vakuusrahastolleen tai osuuspankki osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille* tai säästöpankki *säästöpankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille*. Niin ikään ovat leimaverosta vapaat saamistodisteet, jotka koskevat kansaneläkelaitoksen varoista asunnonrakennustoimintaa varten myönnettyjä lainoja, maaseutuelinkeinolain (1295/90) mukaan myönnettyjä lainoja, opintotukilaissa (65/94) tarkoitettuja lainoja taikka Kera Oy:n varoista myönnettyjä lainoja.

13 luku

Ennakkotieto, muutoksenhaku ja leimaveron takaisinmaksu

91 §

Verotuslain 69 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa leimaveroa, jos se katsotaan hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on verovelvollisen tai vastuuvollisen vaatimuksesta noudatettava sitovana siltä ajalta, joksi se on annettu. Muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotuslain 99 §:ssä säädetään.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1994.*

Leimavero, joka ennen tämän lain voimaantuloa on maksettu opintotukilaissa (65/94) tarkoitettua opintolainaa koskevasta saamistodisteesta, palautetaan lainansaajalle lääninverovirastolle tehdystä hakemuksesta. Opintovuodeksi 1993—1994 myönnettyjä lainoja koskeviin velkakirjoihin sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.
